

[Undervisningsministeren.]

altså kunne se med uhildede øjne på forholdene.

Dette rektorat afgav i november 1976 indstilling til ministeriet om, at der i 1977 blev lukket for optagelsen af studerende til den samfundsvidenskabelige basisuddannelse, således at man kunne få tid til at foretage en revision af de gældende bestemmelser om uddannelsen. Det havde nemlig vist sig, at disse bestemmelser ikke gav tilstrækkelig sikkerhed mod manipulationer, der var egnede til effektivt at modvirke intentionerne bag den grundliggende reorganisering af basisuddannelsen. Jeg tilsluttede mig rektoratets forslag om den midlertidige lukning og om, at der skulle være rigelig tid til revisionen, så man ikke igen kom ud i en bl. a. tidsmæssigt presset situation.

Fra februar måned i år begyndte herefter strømmen af klager og henvendelser fra centeret, siden fulgt op af arbejdsnedlæggelser blandt personalet. En række studerende har erklæret at ville boykotte eksamen; der har været og er stadig blokade eller besættelse af centeret, og de kollegiale organer har i perioder været delvis ude af funktion.

Jeg skal ikke lægge skjul på, at de mange forsøg på obstruktioner og ikke mindst den sidste tids studenteraktioner har bekymret mig, og der skal ikke herske tvivl om, at regeringen tager klart afstand fra de fysiske blokader eller besættelser både på RUC og andre steder. Sådanne metoder tjener intet konstruktivt formål og tjener alene til at hindre og ødelægge arbejdsforholdene for såvel studerende som for personalet. Visse åbenbart toneangivende kræfter på RUC har yderligere efterhånden bragt centeret meget tæt på afgrundens rand, bl. a. gennem aktionerne.

Men når jeg trods alt mener, at man ikke skal give op, og altså mener, at de to forslag til folketingsbeslutning bør forkastes, skyldes det den udvikling henimod en afklaring af forholdene, som er ved at tegne sig som resultat af det eksterne rektorats meget energiske arbejde og forhandlinger med forskellige grupper på centeret.

I den seneste tid har forhandlingerne bl. a. fundet sted på grundlag af et udspil fra centerets interne rektor. Dette har resulteret i, at det eksterne rektorat såvel som store dele af de ansatte på centeret er enedes om løsninger på en række af de problemer, som har været baggrunden for uroen. Ganske vist vil det utvivel-

somt være for tidligt at erklære, at forholdene vil blive normaliserede, men jeg synes som sagt, at der ser ud til at være en afklaring i sigte. Min tillid til, at det eksterne rektorat vil forstå at udnytte alle reelle muligheder i så henseende, er usvækket.

Det kan nu konstateres, at der allerede er opnået en situation, hvor det ser ud til, at de kollegiale organer på centeret igen kan fungere. Det kan konstateres, at der er taget skridt til udskrivelsen af de valg, som blev bremset i februar. Det kan konstateres, at der er taget skridt til en hurtig løsning af en række strukturelle og administrative problemer på centeret.

Denne nye udvikling er sat i gang ved samarbejdet mellem det eksterne rektorat og brede kredse af ansatte ved centeret. Derfor er det efter min mening forkert og forhastet, hvis man nu her i tinget træffer en beslutning, der vil betyde enten nedlæggelse af RUC eller henlæggelse af det til Københavns universitet. Jeg mener, at man bør lade den igangværende afklaringsproces få sin chance, men naturligvis nøje følge, hvad der videre sker på centeret. Jeg vil derfor henstille, at tinget ikke her og nu træffer en beslutning, der vil indebære centerets nedlæggelse.

J. K. Hansen (S):

Ja, traditionen tro skal vi igen i år have en politisk debat om Roskilde universitetscenter. Man kan vel sige, at det er den sædvanlige politiske forårsoffensiv mod RUC fra højrekræfterne her i folketinget, en offensiv, der i år består i, at man har taget de gamle forslag fra 1974-75 ned fra hylden og fremsat dem.

Jeg skal derfor tillade mig at forblive lige så traditionel og starte med at afvise forslagene, idet jeg, ligesom forslagsstillerne gør det, skal henvise til, hvad jeg har sagt ved de tidligere forhandlinger både i 1975 og i 1976.

Jeg er fuldstændig enig med ministeren i den redegørelse, hun netop har givet om RUC. Jeg vil godt her præcisere to ting, for det første det dagsordensforslag, som ministeren lige har nævnt i sin redegørelse, og som jo blev vedtaget for lige netop et år siden her i denne sal, og for det andet loven om en særstyrereordning for RUC, som et flertal vedtog i december 1975.

Herefter vil jeg gerne sige et par ting, nemlig, at vi i socialdemokratiet ikke er blinde for, hvad der foregår på RUC og for den sags skyld